

The U2 Tribute theatershow

Soundtrack of the 80's

Jorien Vermeer



Op dit moment toert U2 met de "Experience" tour over de wereld. Toevallig is de "The U2 Experience" de oorspronkelijke naam van "The U2 Tribute" de Nederlandse U2 tributeband die al 20 jaar bestaat en dus aan "experience" geen gebrek heeft. Een interview met gitarist Hans Bruggeman over hun aanstaande theatershow.

Waarom het theater in?

Op grond van een aantal ervaringen de afgelopen tijd; we hebben bijvoorbeeld al eerder geexperimenteerd met de mix van livemuziek en visuals/videobeelden. We hebben gemerkt dat dat heel mooi kan werken en veel impact heeft, maar vaak ontbrak het op festivals en in feesttenten aan de praktische mogelijkheden om dat idee goed uit te voeren. In een theater hebben we dat veel meer in de hand en kunnen we het dus beter tot zijn recht laten komen. Daar komt bij dat het geluid (de akoestiek) in theaters vaak beter is dan in feesttenten en andere zalen. Aangezien wij in eerste instantie een "soundalike" band zijn is dat dus ook een voordeel.

Wat gaan jullie doen?

We hebben er voor gekozen om het publiek mee terug te nemen naar de jaren 80. De periode waarin U2 groot is geworden en waar ze ook hun meeste hits hebben gehad. We hebben gemerkt dat deze periode onder ons publiek heel populair is en het is ook een periode die voor onszelf veel betekent. We willen de muziek van U2 uit die periode terugplaatsen in haar oorspronkelijke context. De voorstelling gaat dus over de jaren 80; wat er toen speelde, wat we dachten en voelden en hoe de muziek van U2 daar onderdeel van was. Zeker bij U2 was (en is) de tekst en de muziek een directe reactie op wat er in de maatschappij gebeurt, dus die koppeling is eigenlijk heel logisch. Bovendien waren de jaren 80 voor U2 een hele productieve periode, wat ons veel mogelijkheden geeft.

Waarom hebben jullie gekozen voor een specifieke periode?

In één woord; focus. De afgelopen 20 jaar hebben we in onze shows geprobeerd om het hele oeuvre van U2 te dekken. Alle grote hits van 1980 tot 2018. Dat was heel leuk, maar het was ook altijd een compromis; zoeken naar een balans. Nu we voor deze show gekozen hebben voor de jaren 80 kunnen we ons concentreren op het geluid van die periode, we kunnen daardoor gerichter apparatuur en instrumenten meenemen die U2 in die periode gebruikt heeft. Daarmee kunnen we nog dichter bij het originele live-geluid van U2 komen. Dat is voor ons als ‘sound-alike band belangrijk.

Wat betekent eigenlijk ‘sound-alike’?

Het geeft aan dat onze prioriteit ligt bij het zo goed mogelijk benaderen van het specifieke live-geluid van U2. Daarnaast letten we natuurlijk ook op onze kleding, maar het is geen poppenkast, we gaan niet net doen of we U2 zijn; we eren de muziek door het zo natuurgetrouw mogelijk te spelen. Dat is een kwestie van goed luisteren en de juiste apparatuur gebruiken, maar vooral ook veel ervaring. Na 30 jaar weet ik aardig goed hoe The Edge denkt als gitarist, maar ook ik leer nog elke dag en dat geldt ook voor de andere muzikanten.

Wat kan het publiek verwachten?

Het geeft aan dat onze prioriteit ligt bij het zo goed mogelijk benaderen van het specifieke live-geluid van U2. Daarnaast letten we natuurlijk ook op onze kleding, maar het is geen poppenkast, we gaan niet net doen of we U2 zijn; we eren de muziek door het zo natuurtrouw mogelijk te spelen. Dat is een kwestie van goed luisteren en de juiste apparatuur gebruiken, maar vooral ook veel ervaring. Na 30 jaar weet ik aardig goed hoe The Edge denkt als gitarist, maar ook ik leer nog elke dag en dat geldt ook voor de andere muzikanten.

Kan je een voorbeeld geven?

Tja, je kunt een nummer als ‘Bad’ spelen en dan zeggen dat U2 dat nummer ook gespeeld heeft tijdens Live-Aid in 1985, maar wij willen het publiek eerst de aanleiding en de dingen die er aan vooraf gingen laten zien en dan zo, als het ware meenemen naar Wembley stadium op 13 juli 1985. Vervolgens spelen we het nummer dan echt in de uitvoering zoals U2 het die dag gespeeld heeft. Dan heb je toch ineens het gevoel dat je weer 15 bent en Live naar de televisie zit te kijken. Bij de nummers van Rattle and Hum willen we het publiek het gevoel geven dat ze in de bioscoop zitten en zo kan ik nog wel even doorgaan.. we hebben heel veel ideeën, eigenlijk meer dan we tijd hebben, we zullen dus moeten kiezen, misschien wordt dat nog wel de grootste uitdaging.

Oke, dank je wel en veel succes!